

Sygn.akt III AUa 422/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2012r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku,

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Szponar - Jarocka (spr.)

Sędziowie: SA Maria Jolanta Kazberuk

SO del. Dorota Zarzecka

Protokolant: Edyta Katarzyna Radziwońska

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2012 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek apelacji wnioskodawcy J. W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 lutego 2012 r. sygn. akt V U 931/11

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 422/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 7 czerwca 2011 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił J. W. prawa do emerytury. Organ rentowy stwierdził, że nie udowodnił on wymaganego, co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wskazał, że J. W. w warunkach szczególnych pracował 14 lat, 3 miesiące oraz 29 dni.

J. W. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się przyznania prawa do dochodzonego świadczenia po uprzednim zaliczeniu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych: odbywania służby wojskowej w Szkole Chorążych Kwatermistrzowskich w P. od dnia 28 października 1967 roku do dnia 27 maja 1969 roku, zatrudnienia w Zakładzie (...) przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w B. od dnia 28 sierpnia 1978 roku do dnia 16 lutego 1979 roku, zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w H. od dnia 14 czerwca 1978 roku do dnia 26 czerwca 1978 roku, zatrudnienia w (...)

Przedsiębiorstwie (...) w H. od dnia 14 lipca 1967 roku do dnia 20 października 1967 roku oraz od dnia 29 grudnia 1976 roku do dnia 27 września 1977 roku.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 13 lutego 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd I instancji wskazał, że poza sporem pozostawały następujące okoliczności: ukończenie przez odwołującego 60-go roku życia, udowodnienie ogólnego stażu pracy, nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązanie stosunku pracy - będące warunkami do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach określonymi w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.). Sąd I instancji stwierdził, że okolicznością sporną było ustalenie, czy J. W. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach, a tym samym czy spełnia on wszystkie warunki do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia. Sąd I instancji w odniesieniu do okresów zatrudnienia odwołującego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w H. wskazał, że z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wynika, iż w okresach od dnia 14 lipca 1967 roku do dnia 18 sierpnia 1967 roku oraz od dnia 29 grudnia 1976 roku do dnia 27 września 1977 roku był on zatrudniony na stanowisku pilarza. Z akt osobowych dotyczących zatrudnienia w Zakładzie (...) przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w B. wynikało z kolei, że J. W. w okresie od dnia 28 sierpnia 1978 roku do dnia 16 lutego 1979 roku zajmował stanowisko robotnika budowlanego. Odwołujący został przesłuchany w charakterze strony na okoliczność ustalenia charakteru pracy świadczonej w spornych okresach. Z jego zeznań, w ocenie Sądu Okręgowego, wynikało, iż w czasie zatrudnienia w w/w zakładach pracy nie wykonywał prac uznawanych za prace w warunkach szczególnych, stąd odmówił zaliczenia powyższych okresów jako okresów pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu I instancji organ rentowy również zasadnie odmówił J. W. uwzględnienia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu nauki w charakterze kadeta Szkoły Chorążych Kwatermistrzowskich w P. od dnia 28 października 1967 roku do dnia 27 maja 1969 roku. Powyższy okres podlegał uwzględnieniu jako okres składkowy do ogólnego stażu pracy na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 w/w ustawy. Brak było natomiast podstaw do uznania w/w okresu jako okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdził, iż odwołujący nie wykazał, aby charakter wykonywanej przez niego w spornych okresach pracy uzasadniał zaliczenie tych okresów do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Sąd I instancji stwierdził, że skoro J. W. nie legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych, to nie spełnia on warunków do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy jak w sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

J. W. zaskarżył powyższy wyrok w całości. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych oraz przez ich przyzmat wywiódł słuszne wnioski w przedmiocie prawa J. W. do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach według przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W odniesieniu do spornych okresów zatrudnienia odwołującego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w H. w pierwszej kolejności wskazać należy, iż domagał się on zaliczenia do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach z tytułu pracy w w/w zakładzie okresów od dnia 14 lipca 1967 roku do dnia 20 października 1967 roku oraz od dnia 29 grudnia 1976 roku do dnia 27 września 1977 roku. Ze świadectwa pracy z dnia 6 października 1977 roku wystawionego

przez w/w zakład pracy oraz ze świadectw z dnia 17 stycznia 1994 roku oraz dnia 6 lutego 2011 roku wystawionych przez (...) Spółkę Akcyjną w W. wynika, że odwołujący w (...) Przedsiębiorstwie (...) w H. był zatrudniony w okresach od dnia 14 lipca 1967 roku do dnia 18 sierpnia 1967 roku oraz od dnia 29 grudnia 1976 roku do dnia 27 września 1977 roku i zajmował stanowisko pilarza (akta osobowe). Z powyższych względów Sąd I instancji zasadnie rozważał możliwość zaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia wynikających ze świadectwa pracy, nie zaś wskazanych w odwołaniu. J. W. przesłuchany w charakterze strony zeznał, że w (...) Przedsiębiorstwie (...) w H. pracował na oddziale płyt wiórowych jako pilarz, zaś w czasie kiedy nie wykonywał pracy przy piłowaniu zbierał i sortował części na opał (k. 50). Mając na uwadze treść zeznań odwołującego, jak również dokumenty znajdujące się w aktach osobowych, Sąd Okręgowy, zdaniem Sądu II instancji, prawidłowo odmówił uwzględnienia tego okresu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, gdyż praca wykonywana w w/w okresach nie jest wyszczególniona w załączniku do w/w rozporządzenia.

W dalszej kolejności należało odnieść się do zarzutu apelacyjnego błędnego niezaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) przy Wojewódzkim Szpitalu (...) w B. od dnia 28 sierpnia 1978 roku do dnia 16 lutego 1979 roku. Ze świadectwa pracy z dnia 16 lutego 1979 roku wynikało, iż w w/w okresie J. W. był zatrudniony na stanowisku robotnika budowlanego. W swoich zeznaniach również wskazał, że pracował jako robotnik budowlany. Opisał, iż w szczególności wykonywał czynności murarza, zalewał stropy, pracował jako cieśla, wykonywał szalunki, wstawiał okna oraz wykonywał rusztowania (k. 50). Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż w/w prace nie są uznawane za prace w szczególnych warunkach, stąd zasadnie odmówiono odwołującemu zaliczenia powyższego okresu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Z treści zeznań odwołującego wynikało również, że w okresie nauki w Szkole Chorążych Kwatermistrzowskich w P. od dnia 28 października 1967 roku do dnia 27 maja 1969 roku, poza zajęciami pracował po 4-5 godzin dziennie na budowach oraz przy hałdowaniu węgla. Należy stwierdzić, że praca świadczona w powyższym okresie również nie podlega uwzględnieniu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach z analogicznych względów, jak wskazane powyżej.

Końcowo należało wskazać, że skoro bezsporny staż pracy odwołującego w szczególnych warunkach wynosi 14 lat, 3 miesiące oraz 29 dni, ocena tego, czy pracę w (...) Zakładach (...) w H. od dnia 14 czerwca 1978 roku do dnia 26 czerwca 1978 roku należy zakwalifikować jako taką pracę pozostaje bez wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

A.K.